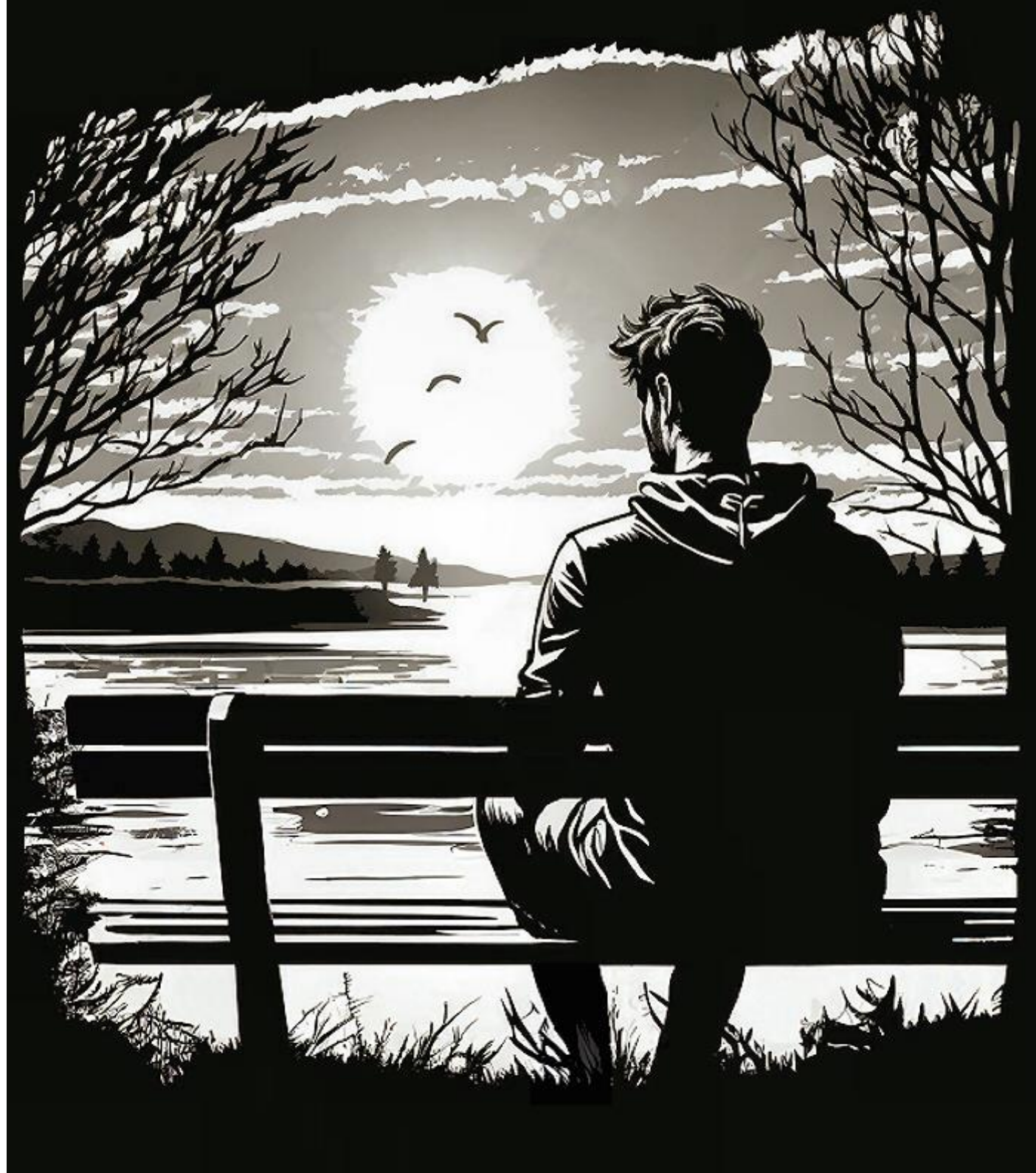

Jan Geist

Básně pozdního dne

Jan Geist

Básně pozdního dne

Text © 2023 Jan Geist
Illustrace © 2023 Michal Beran

ISBN 978-80-88463-41-2 (pdf)
ISBN 978-80-88463-42-9 (ePub)
ISBN 978-80-88463-43-6 (mobi)

Obsah

Předmluva	5
Báseň noci samotné	6
Báseň noci samotné (SK)	7
Báseň dobré noci	8
Báseň krizového večera	9
Báseň jarního odpoledne	11
Báseň geobiologického večera	12
Báseň zvláštního odpoledne	13
Báseň sněhuplného odpoledne	14
Báseň plesového večera	15
Báseň láskyplného večera	16
Báseň studentského večera	17
Báseň zamýšleníhodného odpoledne	18
Báseň zasněženého podvečera	19
Báseň prokrastinačního odpoledne	20
Báseň předvelikonočního odpoledne	23
Báseň nevědomého večera	24
Báseň pozdního odpoledne	25
Báseň smutného večera	26
Báseň poslední večerní	27
Báseň laškovného odpoledne	28
Báseň pozdního večera	29
Báseň podzimního večera	30
Báseň na dobrou noc	31
Báseň smutného odpoledne	32
Báseň opravdu poslední večerní	33
Báseň další předvelikonoční	34
Báseň noční lásky	35
Báseň pracovní noci	36
Báseň osobní	39
Báseň odpolední cesty do práce	40
Báseň noci	41
Báseň večerní	44

Předmluva

Do myslí mnoha lidí téměř nikdo nevidí. Ve fantaskních světech uvnitř lebek se odehrávají roztodivné příběhy, ve kterých je myslící člověk středobodem. Prožívání je mnohdy příjemným, jindy zase nikoliv. Univerzitní student mívá více starostí a myšlenek, než kdokoliv jiný. Dopolední rozptýlení na přednáškách rozervávají s přicházejícím večerem představy o světě, které by mnohdy měly zůstat pod pomyslným zámkem. Student toto někdy dokáže ovlivnit a jindy nedokáže. A právě z tohoto rozporu bylo čerpáno pro vnitřní vyjádření na následujících stránkách. Život je totiž zřídka ovlivnitelný...

Báseň noci samotné

Prostor prázdný kolem tichem kvílí,
co mžikem jest, to trvá notnou chvíli.

Sedíc na polštáři z vlasů osamění,
hledám, zda se v této chvíli něco změní.

Dřevní vůně drásá senzory mého chřípí,
hukot stroje šel si s chladem klidně připít.

Hukot stroje, jenž se nikdy nezastaví,
jenž dál mé nudy plné žití slaví.

Ten chlad, znamením samoty vší křičí,
vkrádá se do duchen slasti, již se ukojení přičí.

Vkrádá se do záhybů bytosti mé samé,
pařáty zarývá a hlouběji se hrabe...